

A buborékjaim

Name: **Sara V**

Gender: **Female**

Country of residence: **Hungary**

Writing language: **Hungarian**

Many times, people associate Eastern Europe with the Holocaust, and they don't know about the fun life we have here. I have been a camper since I was 7 meeting the same friends every summer. I even had a group Bat Mitzvah in Szarvas which was much more fun than having it in a synagogue.

A nevem Verő Sára. 2003-ban születtem Budapesten, Magyarországon. Az első 20 évem során egy klasszikus zsidó buborékban éltem, de szerencsére nem csak egyben, hanem többben és rendkívül színesekben is. Ebben az esszében bepillantást engedek neked a buborékjaimba.

Az első buborékom - a családom

Egy nagyon zsidó családba születtem. Az dédnagyszüleim mind holokauszt túlélők voltak, és életüket újraépítették a Holokauszt után Magyarországon. Rokonaik nagy részét megölték vagy az Egyesült Államokba távoztak, így nincs nagy családuk Budapesten. Mindkét szülőm aktívan részt vettek a budapesti zsidó élet felélesztésében a 90-es években. Sok történetet hallottam tőlük erről az időszakról, és mindig úgy éreztem, mintha történelmi pillanatokat éltek volna át. Valójában akkor találkoztak, amikor mindketten tinédzserek voltak. Madrichként vettek részt a Szarvasi táborban, amikor azt megnyitották, és most én is madricha vagyok ebben a táborban. Elmesélték nekem, hogy milyen volt először Izraelbe látogatni a kommunizmus vége után, és milyen felemelő volt újjáépíteni a zsidó életet. Ma az anyukám a BBYO Magyarország régiójának igazgatója, és zsidó gyerekkönyveket ír. Az apukám a Frankel Zsinagóga rabbija. Ahogy következtethetsz, az aktív zsidó közösség tagjának lenni nem volt kérdés számomra. Azonban mindig lehetőségem volt eldönteni, mely részekben szeretnék részt venni: járok-e a zsinagógába vagy, hogy hogyan szeretnék ünnepeket ünnepelni. Soha nem volt rám erőltetve, és ennek örülök.

Magyar zsidónak lenni

Miután megtanultam angolul, mindig vonzott a nemzetközi környezet. Szerintem az egyik legjobb része a zsidóságnak az a lehetőség, hogy része lehetsz ennek a rendkívül színes zsidó világnak. De a magyar zsidóknak egyedi helyzetük van a zsidó nemzetközi hálózatban. Egy olyan nyelvet beszélünk, amely nem hasonlít más nyelvekre, így a magyar delegáció sosem tartozik igazán semelyik európai régióhoz. Mi Neológ zsidók vagyunk, amely irányzat csak Magyarországon létezik, így ez is valami, ami elkülönít minket a többi zsidótól. Ugyanakkor amikor azt mondom, hogy Magyarországról származom, valaki mindig azt válaszolja, hogy az ő családjuk is Magyarországról származik. És akkor egy olyan város nevét mondják, amit sosem hallottam 🤔🤔, és mindannyian rajonganak a híres magyar gulyáslevesért, amit én nem szeretek, de sosem mondom el nekik. Gyakran előfordul, hogy az emberek Kelet-Európából a Holokausztra asszociálnak, és nincsenek tisztában azzal, milyen szórakoztató életünk is van itt.

Iskolai buborék

A Lauder Javne Zsidó Községi Iskolában tanultam 6 éves koromtól 20 éves koromig. Éppen egy hónapja érettségiztem. Furcsa a zsidóságot vallásként tanulni, de sok osztálytársam számára a Lauder iskola volt az elsődleges forrása a zsidó életnek. Biztonságos környezet volt az iskolai éveim eltöltésére. Szép dolog ünnepelni és iskolai szüneteket tartani a zsidó ünnepeken. Az iskolám rengeteg különböző lehetőséget és élményt nyújtott, amelyek közül kettőt említenék meg, amelyek számomra különlegesebbek, mint a többi. Az egyik a Sachar program volt, ahol alapvetően a középiskolások heti egyszer-kétszer elmentek az általános iskolai osztályokba, hogy játékosan oktassák őket a zsidóságról. Cuki gyerekek körében lenni számomra hatalmas öröm volt, és hálás vagyok az iskolának ezért a lehetőségért, mert ezekben a heti órákban megtanultam, hogyan kell kiállni és beszélni egy osztály előtt vagy bármilyen nagyobb csoport előtt akár előzetes felkészülés nélkül is. Közöttük lenni ünnepek alatt vagy egy egyszerű Havdalá alatt nagyon furcsa volt számomra először, mert nem tudtam, milyen hagyományokkal vannak tisztában, de egy idő után rájöttem, hogy éppen ezért olyan jó! Ez számomra fantasztikus lehetőséget nyújtott arra, hogy átadjam mindazt a mókás részét annak, hogy zsidó vagyok, amit otthon tanultam. A másik lehetőség, amit az iskolámtól kaptam, az a cserediák programok voltak. Sokféle különböző utazáson részt vettem, de az első és utolsó utazásaim voltak azok, amelyek a legnagyobb hatással voltak rám. Az első utam 8.adikosként Izraelbe vezetett. Nagyon izgultam, hogy egyedül utazom, és ismeretlen emberek házában lakom majd. Emlékszem, sok félreértés és eltérő elvárás volt nem csak az osztálytársaimmal, hanem a tanáraimmal és barátaimmal is. Az utolsó éjszakát Tel-Avivban töltöttük egy ifjúsági szállóban. Nagyon esett az eső, mindenki nagyon fáradt volt, és úgy döntöttünk, hogy kimegyünk az esőbe táncolni és énekelni. Vannak az életben olyan pillanatok, amelyeket valójában nem tudunk megmagyarázni, de felejthetetlenek - és ez egy ilyen pillanat volt számomra. Az utolsó cserediák programom a 13. osztályomban volt, amikor nagyon messzire utaztunk Budapesttől. Los Angelesbe repültünk, az álom célállomásomra. Sosem voltam még ilyen messze az otthonomtól, különösen nem több mint két hétig. Ugyanolyan izgatott voltam, mint az Izraeli út előtt, de rájöttem, hogy az évek és az utazások során sok mindent tanultam a világról és önmagamról is, mint például függetlennek lenni, megoldani a saját problémáimat, kezelni a konfliktusokat, rugalmasnak lenni, hogy ne féljek angolul beszélni, és olyan családok vendége lenni, akikkel sosem találkoztam még. És gyakorlottá váltam a praktikus csomagolásban is. Kicsit vicces, hogy nem beszéltem az iskolai tanulmányaimról, így úgy érzem, hogy említést kell tennem róla.

Kész 🎧🎧

Tábori buborék - Szarvas

A Szarvasi Tábor nagyon jelentős szerepet játszott az életemben. Sokféle különböző élményt szereztem a táborban. Táborozó voltam 7 éves korom óta, és minden nyáron visszatértem ugyanazzal a baráti csapattal. Még a Bat Mitzvám is a Szarvason volt a barátaimmal együtt, ami sokkal szórakoztatóbb volt, mint egy zsinagógában tartani. A szüleim szervezték meg, és azóta hagyomány lett belőle. Néhány év után hirtelen kedvet kaptam, hogy kipróbáljak valami újat és megismerjek új embereket, ezért úgy döntöttem, hogy részt veszek a tábor nemzetközi csoportjában, ahova bárki jelentkezhet különböző országokból jó angoltudással és nyitott hozzáállással. Elképesztő emberekkel találkoztam Németországból, Izraelből, Spanyolországból, az Egyesült Államokból, Lengyelországból és Franciaországból. Még most is kapcsolatban vagyok néhányukkal. Annyira élveztem ezt a nyarat, hogy a következő évben is ugyanabba a csoportba jelentkeztem. 2019-ben elkezdtem Szarvas magyar madrich képzését. Az volt az első alkalom, amikor úgy éreztem, hogy tényleg adok valamit a közösségemnek. Az első csoportom volt (16-17 éves tinik) ezen a nyáron. Mindig azt képzeltem, hogy madrichnak lenni csak a gyerekek körül sétálni és felvidítani őket, de kiderült, hogy sokkal többet jelent ennél! Te vagy az, aki segít nekik felejthetetlen emlékeket szerezni. Te vagy az, akihez fordulnak, amikor boldogak, sérültek, csalódtak, örülnek, dühösek, magányosak és szerelmesek. És imádtam megtanulni, hogyan kezeljem ezeket az érzelmeket, és az, hogy én vagyok az, akire számítanak! Felelősséget érzek, hogy nekik nyújtsam a legjobb időt, de szembesülök néhány kihívással is. Néha nem tudtam megtenni azt, amit a legjobbnak gondoltam volna nekik, mert irracionális tábori szabályok akadályoztak meg, és ezt nagyon nehezen kezeltem. A felelősség rajtam volt, de a hatalom nem volt meg hozzá. A Covid alatt a tábor megújult, ami nagyszerű dolog, de hiányzik nekem a hely régi hangulata. Olyan vagyok, mint egy nagymama, aki régi jó időkről mesél...Az űrlap teteje

BBYO - a buborék, amit létrehoztam

Az összes buborékom közül a BBYO az, amelyre a legnagyobb hatást gyakoroltam a formálásában. Ott voltam az elejétől fogva, amikor a BBYO-t Budapesten elindították (2015. szeptember). A közösséghez való tartozás érzése szempontjából a BBYO különböző szinteket kínál. Van a budapesti csoportunk, ahol egykor tinédzser voltam, és most vezetői szerepet vállaltam. A csapat részese vagyok, amely vezeti a heti találkozók, táborokat, ünnepek megünneplését és részt veszek nemzetközi programokon is. Teljes mértékben támogatom a tizenéveseket (10-17 évesek) minden lehetséges módon, hogy kényelmesen érezzék magukat a BBYO közösségben. Nehezen elképzelhető, hogy én is ilyen korú voltam (12 éves), amikor elkezdtem a BBYO-t. 2018-ban részt vettem a BBYO Nemzetközi Konferenciáján (IC) Floridában, 2500 másik zsidó tinédzserrel együtt. Ezen a fantasztikus eseményen egy új világ nyílt meg előttem. Úgy éreztem, hogy a szervezők jobban tudják, mire van szükségem, mint én magam. Hatalmas volt, szórakoztató volt, zsidó volt, és valóban a tinédzserekért és róluk szólt. Sokat tanultam a kulturális különbségekről kortársaimmal. Például még mindig emlékszem, mennyire meglepődtem, amikor amerikai lányok azt mondták nekem: „Szeretlek”, és „Annyira fogsz hiányozni”, majd átöleltek, miután csak pár órája ismertük egymást. Azóta megtanultam, hogy ezeknek a szavaknak más jelentése van a szókincsükben, mint a miénkben. Az volt az első alkalom, hogy 15 különböző Kibbutz Shabat stílus közül választhattam, és olyanra jelentkeztem, ami egy koncertre hasonlított. Tavaly novemberben szervezőként részt vettem a BBYO európai konferenciáján Varsóban. Ez egy új perspektíva volt számomra, mivel egyedül vállaltam felelősséget egy kisebb csoportért. Biztos vagyok benne, hogy teljesen más ember lennék, ha nem töltöttem volna 8 évet a BBYO környezetében. Az űrlap alja

Kilépés a zsidó buborékokból

Szeptemberben kezdem az egyetemet. Ez lesz az első nem zsidó buborékom. Nagyon izgatott vagyok miatta. Még sosem voltam olyan helyzetben, ahol "fel kellett volna fednem" a zsidóságot. Mindig nyilvánvaló volt ez a zsidó buborékokban belül. Mit fogok tenni, ha egy fontos vizsgám van Jom Kippurkor? Hogyan reagálok majd az antiszemita megjegyzésekre? Látják az emberek, hogy zsidó vagyok? Nos... hamarosan kiderül!